

Оссолінські колекції.

CD – диск виконано в рамках угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 73.
Archiwum Ostapa Ortwina

58. Archiwum Ostapa Ortwina. Materiały redakcyjne. Stanisław Wojda: „Sonety neapolitańskie” (2).

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

2010

Львівське біо-на АН УРСР
Відділ Рукописів
№ Опт. 58/n 5

Войва Станіслав
(Wojda Stanislaw)

"Sonety neapolitanskie"

Львів.
Львів.

Львів.
Львів.

Автограф.

= Sonety neapolitańskie =

I

Skryj się w słonecznej błękitu swawoli
 siebie w rozkoszonym śnie - dolce far niente
 Wramiona swoje w uścisku przegięte
 Uhytając morze: „la bella Napoli” --

Rozmiana fali, stubarwna, racheła,
 Struje się, piękna, Greczynka - hetera,
 Cudna jej gęstwa - kędziornie Tomero,
 Stopy jej w gajach boskiego Sorrento...

O nie niebiosza kształt jej wyrzeźbiony
 Qui Wulkanu podziemne kowadło,
 Qui też morza kryształne zwierciadło!

Nad jej powstaniem siewca pochodnie
 Potęgi greckiej, prawieckowej Sily,
 Ktorą na imię jest: Mito i Zbrodnia

II

Na San Martino.

W stop mych miasto.. Gerli się ratoka
 Snurem i aglowców spowitych w mgieł przędzy;
 W stop mych przepaść zawrotną głęboka
 W niej miasto - symbol rozkoszy i udrędy.

(Jakkż mi teraz wydaje się nowa,
 Ta jego wata przybrana w mgieł ewoje).
 Dumnie w morze Loui Terri „Castell del Oro”

I szeptem jałom stare basni swoje..

~~W~~ Wilgotne mury wpięte brzdwiwieisa
 (San Elmo) - smutek, prawia mi historyę;
 Z ra plecy słyszę ptacz, jęk, śmiech i skargi
 Głoskot obryniętego katowskiego miecza.
 Potworna widzę śmierci allegoryę
 I bez krwi śladu drzece ciemno-sine wargi ---

Cyrk Hadryana w Santa Maria Capua Vetere

Łąka budowla póżła, rąkóstem
Zamyka starą arenę cyrkową,
Która się zdaje być dżis' miejscem świętem
Judoń, męczeństwa i ofiar wymowa;

Do zresztę takie to ciche ruiny,
Że jeno wśród nich cwiertają cyhla dy
I pędzą równa przesmutne gołkuiny
I wśród rumowisk strach się biała bładę

Tręgi bogów porostę mehu szata,
Lerę u wejścia niby ruin stróże
Wśród murów kicisz rosno pniebogate,
Pędzące w słońce ciemne, krawe róie

I lochoi areny biegną wkrąg otwory
Łącząc widownię z podziemną piernarą,
Żędy pędziły zgłodniałe postury,
Ża kępem traw i ludzkę ofiarę

O widzę całe krawe widowisko!
Tum stojących Rzymian zbranych i stołce
I przeokropne krawiące i gupko
I kłam się w twarze męczycieli patrzę!

Tak wśród tych błogosł narego granitu
Smije się smutna nic' mego swarcenia:
Tu nie gęzi' dżada do swjego smazytu
Chryścjanizm ucaetnia cierpienia!

Dżis' ta budowla prawie zapomniana
Wichr czasem swiszeće poprosz odpien węzyki
I wozras w cyrku cesara Hadryana
Stęxić się dają męczenników jęski --

2
Krajinę snów.

I.
Keruję Cię z sobą w smu krajach,
Gdzie wiosna wiosna kwieci gaje,
Przez morza z Tobą w dal popłynę
Kierując Cię szukać raję ...

Prucim za siebie naszą życie -
Kierując się śladem przekleństw,
I z nowym się odrodziliśmy być
W snów przewrotnych ejaure świątej.
Wiesz zgodą drzewom tak? Spójnij w oczy
I przytul do mnie swoją głowę,
Czyś się wyspa ten swe loty toczy,
Czyś w dawa świątyni purpurowe?

II.
Patri! Tak to wyspa jest stonczona
Gdzie drzewom losem karki wstada
I miłości tu paruje wieczna
I nigdy tu nie była zdrada
I nie wiadomo tu co obrodzi
Aci tej Ziemi krwawiące ślady
Bo Prawdy świątyni tu pochodnia
Co przez wygnanie stędl Greci blady
Tę świątyni ten się będzie wieszanie
W miłości na tym tak kobiercu
Dobrze mi pamięć się przypisanie
I Głęboko podzi mi na sercu --

III.
Cóż to? Węże mi świątyni świątyni
Mamencie pierśki to przez promienie?
Och kremur try Ci przytul z omdy
Czyż i al Ci kuciu świątyni sennę?
Nii? Ach tak prawdę jui pojżętu:
"Bez zdrady miłości świątyni parę"
Z serca drzewom sam wyjętu
Mijal, którą drzewom skryty usta.

=. Wspomnienie =

Gdyś przyrta w życia mego wiosnie
Krojna w wryciach ter dyadem
To pocatunek mój bergosnie
Horytem na Trzu crole bladeu..

W południe lata upalnego
Korkose pity nasre usta
Chiondem żary tona Trzo
I krew spijała z nas rożpusta...

Leś kiedy przyrta cicha jesień
Wnosze z wihrem par miłosii
Ustaty chwile tych uniesień
I drwinę wrok namiętnosi...

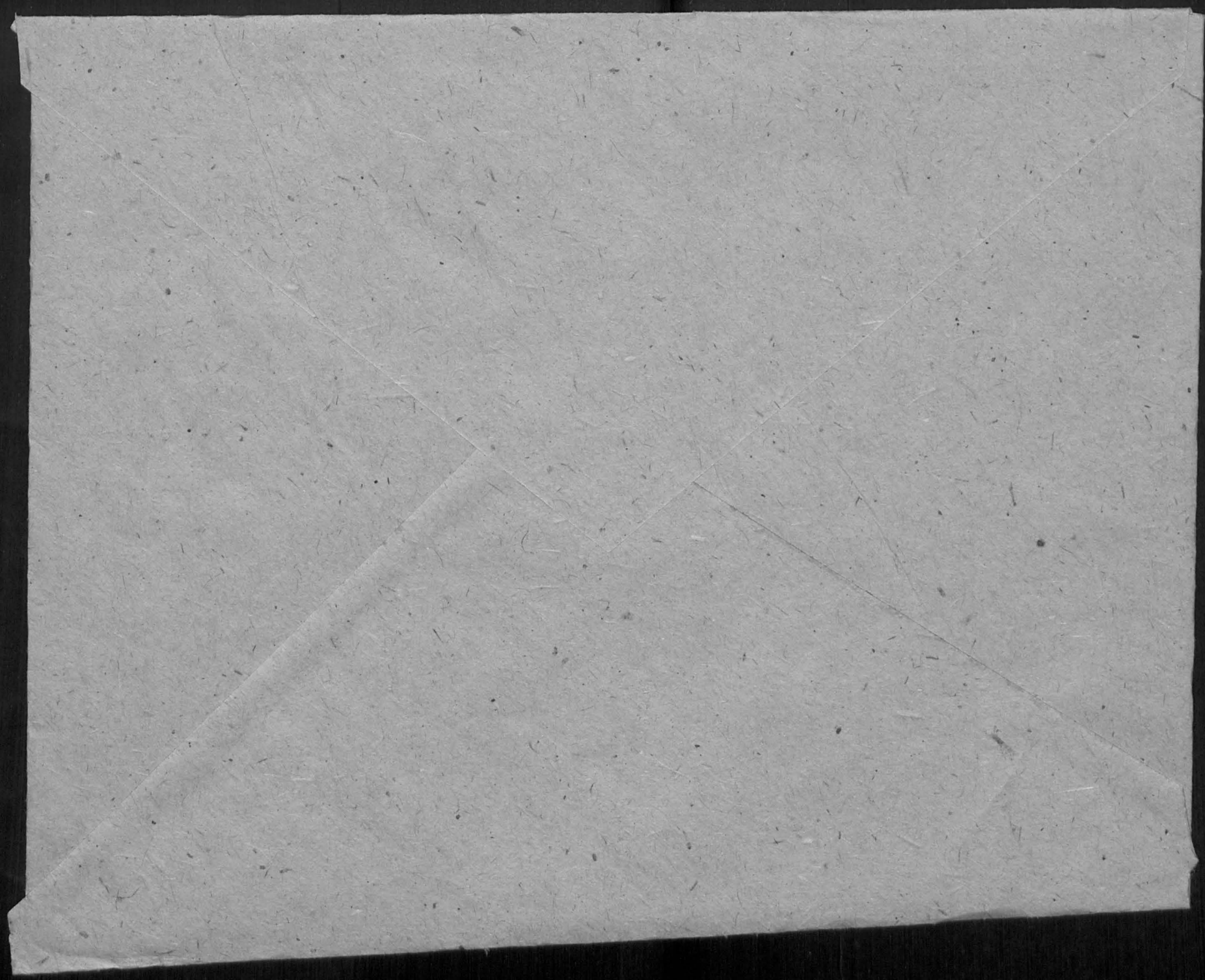
Gdy w zimowej przyjdzie ponie
Krojna w srebrzysty woson dyadem,
To pocatunek znos potory
Na Trzjuu dobrem crole bladeu

Rondo..

Ustaty i prentoie wspomnień fale
Radosne pierichna, przez wspomnienia!
Izginę z niemi razem iale
Ale radoki i cierpienia
Ktoremi teraz zije serce..

Tylko dwa kwiaty zerw sobie
Dwie cudnie roie niewidzące
Tędy nosiu roie obie
Jak wspomnienie jej gorzce
I krewa gdzie codzieni rwata roie
I sen pioszyta ptaszat cichy.
Na listkach ust jej pyruie krwie
I naczysty s'ladem roz kielichy

==
Dwie zerw roie niewidzące
Jak Ona srodkiem i gorzce!

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.